

Posamezna številka 6 vinarjev.

"DAN" izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 80'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. Telefon številka 118.

DAN NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopolni se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopol se ne vračajo. Za oglase se plača: petih vrsta 15 v, osmrtice, poslana iz zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju pom. pust. — Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

Samostojni kandidacije kmečke kurije

- ki voli 9. decembra t. l. so: Za sodne okraje Radovljica, Kranjska gora: JOŽE GOGALA, posestnik v Novi vasi. Za sodne okraje: Kranj Škofja Loka, Trzic: JOŽE NOVAK, posestnik v Jami. MATEJ BARLE, posestnik na Lužah. Za sodne okraje: Kamnik Brdo: MATEVŽ SERŠEN, posestnik v Skaručini. Za sodne okraje: Litija Radeče, Mokronog, Trebnje, Višnja gora in Žužemberk: ALOJZIJ PAVLIN, posestnik v Trebnjem. IVAN BUKOVEC, posestnik na Mrzli Luži. FERDO TOMAZIN, Posestnik v Šmartnem pri Litiji. Za sodne okraje: Krško, Kostanjevica: MATIJA KOŽAR, posestnik, mlinar v Vel. Molencah. Za sodni okraj: Novo mesto: AMAT ŠKERLJ, posestnik v Gotni vasi. Za sodna okraja: Metlika Črnomelj: DAKO MAKAR, posestnik v Metliki. Za sodne okraje: Ribnica, Kočevje, Vel. Lašče: IVO PUCELJ, posestnik in mesar v Vel. Laščah. FRAN ANDOLŠČEK, posestnik v Vel. Poljanah. Za sodna okraja: Idrija, Vipava: FRAN ZAGODA, posestnik v Zadlogu pri Črnem vrhu. Za sodna okraja ljubljanska okolica in Vrhnika: JOŽE SEIDL župan in posestnik v Spodnji Šiški. in ANDREJ KNEZ, posestnik na Viču. Za sodne okraje: Logatec, Cerkljica in Lož: FRAN MAJDIČ, višji živnozdravnik in posestnik v Logatcu in ANTON MEDEN p. d. Malnar, posestnik v Begunjah.

Za sodne okraje: Postojna, Sevnica, Ilirska Bistrica: FERDO GAŠPARI, živnozdravnik in posestnik v Postojni. IVAN URBANČIČ, posestnik v Trnovem hiš. št. 84.

Koroško.

(Dopis.) Silajna zmaga Slovencev nad nemškutarji v eni največjih občin v Rožni dolini na Koroškem. Tik pred vrati nemških Borovalj, v lepem Spodnjem Rožu je velika občina medborovnica, ki sestoji iz vasi Loka, Zdovle, Kajže, Vesca, Glinje, Trata, Otravca, Medborovnica in Resnica z kmečkim in industrijalnim oziroma delavskim prebivalstvom, ki je v političnem oziru tako obrnjeno in zavedno, da se z navdušenjem pištevja bodisi k slovenski, ali pa k nemškutarski stranki in se mu v tem oziru zaspasnosti in brezbriznosti ne more očitati. V tej občini vršile so se dne 1. decembra 1913 občinske volitve, na katerih so Slovenci na čeli črti porazili gnlo nemškutarjo in ji dali tako zausnico, da se občinskih volitev v tej važni postojanki sploh menda nikdar ne bo več udeležila. V Medborovnici je torej nemškutarjem za vedno odklenkalo. Prve občinske volitve vršile so se že 1. septembra 1913. Pri teh volitvah spravili so nemčurji v tretjem volilnem razredu tri kandidate v občinski odbor. S tem pa se niso bili zadovoljni, marveč so vložili proti volitvam rekurz, kateri je imel seveda zaželjeni uspeh in je pristojna politična oblast volitve v 3. razredu razveljavila, v 1. in 2. razredu pa odredila tudi nove volitve namestnikov. Rekurz je bil pravo skrupulac, v katerem so bile nakopičene vse nemčurske budalosti, s katerimi razpolaga zloglasni bradati Janih, njegov kompanjon Sodija e tutti quanti. Slovenski volilci pa so na ta rekurz edino pravilno odgovorili z popolnim porazom nemčurjev v vseh treh volilnih razredih. Pripomniti moramo, da so se na nemčurski strani v volilnem boju posebno odklovali borovelski župan Ogris, Franc Sodija in Anton Sodija, kranjska sinova od nog do glave, ki kaj rada prodajata puške tudi slovenskim odjemalcem in inserirata v slovenskem časopisju, Franc Rabič in Josip Hus, nemčurska kandidata za županski stolec, ki sta delala račune brez krčmarja. Naših agitatorjev in narodnih Slovencev ne bomo navajali, marveč jim samo priporočamo, da trdno vztrajajo v boju za pravično slovensko stvar. Konečno moramo še pripomniti, da leži v tej občini vas Trata s krasnim »Narodnim domom«, ki je v oskrbi vrliga narod-

njaka g. Janeza Frica. »Narodni dom ima krasno gledališko dvorano; le škoda, da izvenkoroški, osobito kranjski bratje tako poredkoma obiskujejo svoje brate v krasnem Rožu. Ali ni društva na Kranjskem, ki bi v božičnih praznikih napravilo izlet v to lepo, od narodnih sovragov tako ogroženo medborovniško občino?

Slovenska zemlja.

IZ POSTOJNE. Zahvala in izjava. Podpisani se najtopleje zahvaljujem častitim volilcem splošne skupine za izkazano zaupanje! To je bil Vaš mogočen protest proti nasilstvu, pristranosti in neprevidnemu gospodarstvu. Ta Vaš protest je bil tako mogočen, da bi bil skoro dosegel zmago, katere se sicer ni bilo nadejati. Dosegel je pa namen: Velikansko napredovanje števila nezavisnih volilcev in nazadovanje S. L. S. V sled tega sem se uklonil prošnjam in sprejel kandidaturu tudi v II. to je kmetski skupini. V slučaju izvolitve bodem posvetil vse svoje moči in zmožnosti Vaši koristi, zlasti kmetskemu stanu, med katerim sem služboval in deloval nad 40 let. Neodvisni volilci! Ako svoje glasove združite na neodvisne kandidate, je Vaša zmaga zagotovljena v II. kmetski skupini. S to zmago pa rešite čast zavedne Notranjske in izkažete čast nepristranosti, pravičnosti, prostosti in gospodarstvenosti. Tej časti posvetim tudi svojo! Ferdo Gašpari v Postojni. IZ ŽUŽEMBERKA. Lastna hvala se pod mizo valja. S tem pregovorom je nadaljeval drugi del svojega čevkanja župan Vehovec dne 30. novembra t. l. na volilnem shodu. Našteval je svoje dosedanje zmage in pridobitve, ter načrtal svoje bodoče delovanje. V ta zaslug poln venec pa je upletal od »gnide« okužene izraze, kojih bi se posluževala liki Jakliču, le njemu enaka oseba. Iz umazanih ust naj človek ne pričakuje prijetnega duha! Kako se je napadala vobče napredna stranka ni treba besedi navajati — saj so čitateljem znane Vehovečeve osebnosti. S kako navdušenostjo je dal na drezanje »ušive« glave oddušek svojemu žolču, ter ga izlil nad obče spoštovanega užitniškega uradnika. Trdil je, da je dacar, kljub od presvitl. cesarja sankcioniranemu »Zakaj ni bilo Henrika tu, da bi me sprejel?... Hitreje, hitreje!...« Deset minut nato je razjahal pred hišo gospoda de Pjen. »Zaprta kakor nem obraz!« Vrata zaklenjena! Oknice zatvorjene? Kaj se godi? Ohe, stavec, povejte mi...« Stari kmet, ki ga je bil Franc nagovoril, je iztegnil roko proti bližnji hiši. »Tam najdete česar iščete, svetli gospodar!...« »Gospodar, gospodar! Zakaj gospodar?« »Mari ni zdaj Maržansi vaša last?« Franc ga ni poslušal več. Dretil je dalje. Planil je k bajti stare do jilje, tresoč se, sluteč na tihem že strašno katastrofo... nemara celo Ivanino smrt!... Dospel je, odrinil vrata siloma... in prsi mu je napel vzdihljaj nepopisnega veselja... Ivana je bila tu! Iztegnil je roke in zajecjal ime svoje ljubljence... Toda njegove roke so se povešile turborno nizzdol. Prej bled od sreče, je prebledel zdaj Franc od groze. Kaj! Vrača se k soprog, k dragi ljubljenci... ona pa stoji nepremično kakor kip strahu... kesanja morebiti! Franc je stopil naglo tri korake naprej. »Ivana!« je ponovil.

Tožniki navijajo ušesa

odgovornemu uredniku „Slovenca“.

zakonu pobiral užitniški davek od klanja ponesrečene živali, ko je moral kmet v sili klati in meso razprodajati. Res je isti zakon s 1. januarjem t. l. stopil v veljavo, da so posestniki v gorih omenjenem slučaju prosti davka — a zakon je bil razglašen šele koncem meseca avgusta t. l. Sicer se pa dacarju ne more očitati nikako kršenje službenega reda, ker on se je pokoril natančno ukazom gospoda reprezentanta, kar bi moral štimani Vehovec, kot drugi dacarjev šef, vedeti, ter je prizadetim omenil, da dobe s proglašanjem zakona, denar povrnen. Vehovec vsuje pred zbranimi volilci poštenjaha z liberalnim dacarčkom. Takšna oseba kot je Vehovec pa ne zasluži nazivaj: župan-ček, poslan-ček — ampak vse kaj drugega — za izraz lepega priimka se lahko priporoči svojemu že »zmiraj naprednemu« pomočniku ali pa velikem kaplanu in najhujšemu liberalošču Gnidovcu. — Kaj pa tiste v noči 29. na 30. novembra v blatu najdene krvavice. — Želim Vam dober tek. Se vederemo! — Muhad pašev upornik. Stajersko. Trbovlje. (Grozna nesreča.) 27. novembra je položil delavec Fran Frankovič na progi za materialije v stran dva prazna sode za bencin. Posodi sta bili težki, železni. Kmalu sta prišla za tem tjejak osemletni Alojzij Kunšek in sedemletni Fran Ravnikar. Fanta, oba brez nadzorstva, sta si s sodoma hotela kratiti čas, vsled česar je vzel Kunšek vžgalico, odprl zaklopnico pri sodu in porinil roko, v kateri je imel gorečo vžgalico v odprtino. V sodu nabrani bencinovi plini so se vžgali in na mah se je železna posoda v strašni eksploziji razletela. Kunšek je pri tem zadobil grozne poškodbe in že

par minut na to izdihnil. Ravnikarju se razun strahu, ni prav nič zgodilo. Sv. Katarina pri Rogatcu. (Dete se speklo.) Ko je bila dne 29. novembra 16 mesecev stara hčerka posestnika Sekirnika za par trenutkov sama, je zlezla na peč za kruh. Ker pa je lezla najbrže še naprej, ji je izpodrsnilo in padla je na razbeljeno železno ploščo ognjišča. Ko je na otrokovo strašno vpitje priletela na pomoč njegova mati je bila detetova obleka že vsa v plamenu in deklece strašno ožgano. Dne 30. novembra je otrok kljub takojšnji zdravniški pomoči vsled strašnih bolečin umrl. Zavedne pri Sošanju. (Ceden pivski tovariš.) 30. novembra sta popivala posestnika sin Matija Medved in prevžitkarja sin Jože Steblovnik. Fanta sta hodila iz ene krčme v drugo ter sta menjavala pri poravnavanju pivskih računov. Steblovniku je končno zmanjkalo potrebni drobšč in naprosil je Medveda, da mu posodi par kron. Medved pa tega ni hotel, marveč je rekel Steblovniku, da bo on v naprej poravnati račune za oba. Ko sta se ga konečno nalezla, sta jo mahnila iz Zavoden v Topolšče k posestniku Franu Medvedu ter se vlegla k počitku. Ko se je Medved naslednjega jutra zbudil, je pogrešal tovariša Steblovnika, ki jo je bil že pobrisal. Ker se je Medvedu to zelo čudno zdelo, je prešel svoj imetek in prišel do zaključka, da mu je od 240 K zmanjkalo čez noč ravno 40 kron. Medved je to takoj naznanil orožnikom, ki so tudi kmalu izsledili Steblovnika. Denarja pa pri njem niso več našli, ker je bil vse takoj zapil. Izročili so ga okr. sodišču v Sošanju, koder bo imel čas razmišljati. Gradec. (Velikanska goljufija preprečena.) Začetkom pretečenega tedna so prišli v neko prometno pisarno trije tujci, imenom Karl Maierhofer, Jakob Wimmer in Ludvik

LISTEK

M. ZEVAKO: Srce in meč. Roman iz francoske zgodovine. (Dalje.) Ta mož je bil Franc de Monmoransi, ki je izpolnil dano besedo in se boril do smrti... Ko je padla noč, so ga našli plenilci ležečega na kraju, kjer je bil padel. Eden izmed njih ga je spoznal, zapazil, da še živi in ga prenesel v sovražno taborišče, kjer ga je prodal za svoto denarja. Tako je padel Ternan. Kakor znano, je bilo mesto popolnoma razrušeno, in francoski kralji so mislili na to, da bi ga postavili na novo. Nekaj zgodovinar pravi, da je to do cela osamljen primerljaj mesta, ki je poginilo popolnoma. Znano je tudi, da je učakala francoska armada nato še več neuspehov, dokler se ni obrnila sreča in ni bil podpisan mir, ki ni trajal dolgo časa. Edino dobro je bilo v tem miru, da so zadobili letniki prostost. Franc de Monmoransi ni umrl od svoje rane. Toda dolgo se je boril s smrtjo; nazadnje je ozdravel, in nekega dne so mu naznanili, da je svoboden.

Odpravil se je nemudoma s petnajstimi svojih tovarišev, ostanki vojske, ki se je borila v Ternanu. Takoj na prvem počitku je poslal enega svojih jezdecev naprej in mu naročil, da obvesti brata o njegovem prihodu. Nato je nadaljeval svojo pot, ves srečen v mislih na ljubljeno ženo — Ivano. Ko je zagledal naposled stolpe monmoransijskega gradu, mu je jelo srce utripati, kakor da poč, zdaj pa zdaj, oči so se mu naplunile s solzami — izpodbedel je konja in se spustil v galop. Monmoransijski zvonovi so zvonili, artiljerija na gradu je grmela. Ljudstvo iz vasi in sosednjih sel je klicalo v glasni radosti, zbrano na prostoru pred gradom, odkoder je bil Franc pred skoraj letom dni nastopil svojo nevarno pot. Grajski pisar je stopil naprej, da prečita pozdravni govor. »Kje je moj brat?« je prašal Franc. »Svetlost«, je začel pisar, »prekrasen prepomemben dan je danes.« »Mož«, je delal Franc, »vaše besede hočem poslušati pozneje. Kje je moj brat, vas prašam...« »V Maržansiju, svetlost.« Franc je izpodbedel konja; temna skrb se mu je zagrizla v srce. Zazdlo se mu je, da se riše na vseh teh prazničnih obrazih strah ali nemara tudi sočutje...

Kakor vzdih smrtne boja je zahropilo iz grudi nesrečne matere. Vsa njena duša in telo sta se zdrznila... nagon srca jo je hotel vreči v naročje obožavanega moža. Toda njen zbegani pogled se je obrnil k Henriku. In glej, njegova roka se je dvigala! »Ne, ne!« je jeknila mati. »Ivana!« je ponovil Franc s strašnim krikom, v katerem je zvenela že vsa grozota obtožbe. »In ti, moj brat!« Njegov pogled se je obrnil k Henriku. Toda obadva, brat in žena, sta vztrajala v tem zločestem molčanju. Franc je počasi prekrizal roke na svojih prsih. Z besnim naporom je zadržal ihtenje, ki ga je davilo v grlu. In resno, svečano kakor sodnik, žalostno kakor obsojenec, je izpregovoril: »Leto dni ni bilo utripljenja mojega srca, ki ne bi veljal ženi, kateri se je darovalo to srce prostovoljno za večne čase, soprog, ki nosi moje ime. V minutah obupa je stala pred menoj obožavana slika te žene. V sredi bitk je bila moja misel pri njej. Ko sem padel, so šepnile moje ustnice njeno ime, zakaj misliš sem, da je to ura smrti. In ko sem se zbudil v jetništvu in groznici, je bil sleherni izmed hipov, ki sem jih preživel, poln vere in ljubezni... In kadar me je navdajal nepokoj in me je bilo groza, da sem jo pustil samo, vedno me je potolajala misel, da mi je moj brat, moj dobri, viteški brat, prisegel, ču-

vati jo... A zdaj sem tu... Prihitel sem, srce polno ljubezni, glavo razbeljeno od sreče... in moja žena obraca lice stran... moj brat se mi ne upa pogledati v oči!...« Nemogoče je popisati, kaj je pretrpela Ivana v tej minuti. Nje strašna muka je presegala vse meje človeškega umevanja. Ljubila ga je in oboževala... in dočim jo je gnalo srce v ljubljencevo naročje, se njene oči niso mogle odtrgati od roke njegovega brata, ki je pretlila z znamenjem za umor njene- ga otroka! Njena ušesa so slišala ljubljeni glas, ne da bi umela, kaj govori; v njeni glavi so brnele samo krute besede: »Le eno besedo... in tvoja hči pogine!...« Njena hči! Njena Lujza! Ubogi nedolžni angelček! Ta čudež ljubkosti in lepote! Kaj, ona zaklana! Pošast, ki jo drži tam zunaj v naročju, naj bi zasadila jeklo v njeno belo grlice, ki so se ga dotikali doslej samo strastni materini poljubi?... O mati, mati bridkosti!... Kako vzvišeno je bilo tvoje molčanje!... Ivana je vila roke. Krvava pena se ji je pojavljala v kotih ustnic, da zadušni krik svoje ljubezni, se je grizla nesrečnica v ustnice, trgala jih in jih grizla na dvoje... Jedva pa je Franc dogovoril, že se je obrnil Henrik k njemu. (Dalje.)

Najpripravnejša božična darila B. GÖTZL

Sklađišče oblek domačega izdelka za gospode in dečke.

Ljubljana, Mestni trg št. 1

utti takoj odstrani. Ker ni ubogal, je dal poklicati ravnatelj stražnika, a Colautti se je šel pritožiti na policijo. Ko se je povrnil v kavarno, je hotel zopet zasesti svoje prejšnje mesto, v tem pa je prišel v lokal Comici, katerega je poklical Colautti na razgovor. Comici pa ni je namesto tega zapovedal, da naj zapusti takoj lokal. Tedaj pa je potegnil Colautti iz žepa nabit samokres ter je zavpil: »Kaj, na cesto me hočeš vreči sedaj, ko sem izgubil vse svoje premoženje. Ne pomisliš, da imam 8 otrok, surovina!« S temi besedami je nameril na Comicija ter je izprožil. Comici ni bil zadet. Da bi ga ne zadela krogla, se je vrgel na tla. Odslovljeni solastnik je izprožil nato še pet strelcov na Comicija, a nobena krogla ga ni zadela. Streljal bi dalje, ko bi ne prihitel eden izmed natakarejev Delpiero, ki je pograbil razkačenega Colauttija za roko. V tem pa je bil Colautti zopet izprožil in krogla je zadela natakara v ramo. — Ranjeni natakara je bil odpeljan takoj na zdravniško postajo. Comici pa, ki je srečno ubežal iz kavarne, je kričal na ulici na pomoč. Prihiteli stražnik je stopil nato v lokal in je aretiriral Colauttija, ki je bil ves razburjen, tako, da se ni niti zavedal popolnoma. — Razume se, da je nastala v kavarni precejšnja panika, in čeprav je bilo še jutro, se je nabrala pred kavarno velika množica ljudi, ki dolgo časa ni bila na jasnem, kaj se je bilo pravzaprav dogodilo. — Položaj številne družine Colauttijeve je res obupen. Ko je izvedela Colauttijeva žena za dramo, ki se je bila dogodila, je padla v nezavest. Do zadnjega časa je upala, da se bo še vse uredilo, a namesto tega, je prišla najhujša nesreča. Ubogi ubogi!

Mandolinistična skupina »Viktor Parma« priredi v soboto, dne 6. decembra t. l. v prostorih konsumnega društva »Jadrana« pri sv. Jakobu Miklavžev večer z zeljo zanimivim sporedom. Čisti dobiček tega večera, ki je namenjen v prvi vrsti gosp. članom »Jadrana« kakor tudi »Parma«, gre v C. M. nabirališnik. Darove, kolekovane z narodnim kolkom, sprejema vsak večer do inkluzive sobote gospa gostilničarka v gostilni »Jadrana« pri sv. Jakobu.

V Narodnem domu pri Sv. Ivanu se je vprizorila v nedeljo Meško-va drama »Mati«, ki je uspela sijajno. Dvorana je bila natlačeno polna, kar je posebno razveseljivo. Upamo, da pride »Mati« ponovno na oder.

Kdo bi si bil mislil. Neka Gilda Morpurgo, stanujoča na korzu, št. 1. je kupila od kneta 5 litrov vina. Ker pa ni imela drobiža, je izročila bankovec za 100 K možu. Mož pa jej ni mogel zmenjati denarja, zato se je ponudil, da ga gre sam menjat v kako prodajalno. Nič hudega sluteč, je pristala. Mož je odšel, a se ni več vrnil. Na stopnicah je pustil vino in kakih deset let starega dečka, ki je bil najbrže njegov sin. Ko je videla ženska, da moža ni več nazaj, je šla poklicat stražnika, med tem pa je izgubil tudi dečko. — Policija se je nato informirala naokrog, kdo je pripeljal vino v mesto v petlitrskih pletenih steklenicah (»fleskonih«) in izkazalo se je, da je daciiral vino v takih posodah neki Parovel iz Koprca. — Eden izmed funkcionarjev se je odpeljal nato v Koper, kjer je izvedel, da stanuje v koprški okolici neki kmet z imenom Parovel, kateri ima tudi sina starega deset let. — Ali je mož že aretiran, ni znano.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

NEMCIJA ZA EN ŠKANDAL BOGATEJŠA.

Berlin, 4. decembra. Danes je zbornica z 293 : 54 glasovi sprejela predlog, v katerem se je izjavilo, da je državni kancelar popolnoma nezadostno odgovoril glede dogodkov v Sabernu. Po glasovanju je državni kancelar takoj tekel k Viljemu, kamor sta poklicana tudi alzaški namestnik in poveljnik Saverske posadke. Državni kancelar bo najbrže odstopil.

ŽE ZOPET V GIRSTNI.

London, 4. decembra. Sufrážetko Panhourst so zopet aretirali.

VOJAŠKA AVIATIČNA AKADEMIJA V NIŠU.

Belgrad, 4. decembra. Znani francoski aviatik Vedrin, ki se mudi

tu, je bil od srbske vlade pozvan, da organizira v Nišu vojaško aviatično akademijo.

OGERSKI RUMUNI DOBE SVOBOŠČINE.

Dunaj, 4. decembra. Kljub vsem zanikavanjem se potrjujejo vesti, da je grof Tisza se pogajal z Rumuni in pogajanja so imela tudi uspeh za Rumune. Priznane so jim velike koncesije: ustanovitev ljudskih in srednjih šol; v naučno ministrstvo bodo sprejeti uradniki rumunske narodnosti. Rumunski kraji dobe svoje rumunske uradnike. Rumunski zavodi bodo dobili državno podporo. Vsi politični protirumunski procesi se bodo potlačili. (To so naravnost velikanski uspehi rumunskega boja. In kolikor vemo: Rumuni niso bili ravno hiperlojalni!!)

PROTI NEMŠKIM ČASTNIKOM.

Carigrad, 4. decembra. Častniki prvega armadnega zbora so povabili večeraj vojnega ministra, da jim da pojasnila glede imenovanja nemškega generala Liemanna za kornega poveljnika v Carigradu. Častniki baže zahtevajo, da naj se Liemannovo imenovanje prekliche, ali pa naj vlada odstopi.

NOVA BALKANSKA ZVEZA.

Pariz, 4. decembra. »Matin« poroča iz Sofije: Talaat beg je izjavil ob priliki, ko se je sestel z bolgarskim zunanjim ministrom Genadjevom, da je izrazil rumunski notranji minister Take Jonescu v Carigradu željo, da naj se Turčija in Bolgarska pridruži novi Balkanski zvezi. Talaat beg je baže odgovoril, da naj se Take Jonescu najprej obrne s svojim predlogom do Bolgarske.

MEDNARODNA KOMISIJA ZA DOLOČITEV ALBANSKE MEJE.

Belgrad, 4. decembra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Med člani mednarodne komisije, ki ima določiti mejo med Albanijo z ene in Srbijo in Črno Goro z druge strani, ni nobene sloge. Ruski in francoski člani komisije se očitno postavljajo na stran Srbije in ravnatko očitno s postavljajo na stran Albanije avstro-ogrski in italijanski člani komisije.

Komisijo, ki se sedaj nahaja v Debru, spremlja 130 avstro-ogrskih in 120 italijanskih vojakov. Avstro-ogrski vojak, ki so po narodnosti Slovenci in Hrvati, se prav dobro razumejo s srbskimi vojaki, živijo z

njimi v najboljšem prijateljstvu in jih občudujejo, kako so se mogli vojskovati po onih neprelozljivih hribih. Iz Debra odide komisija proti Prizrenu.

RAZMERE NA BOLGARSKEM.

Belgrad, 4. decembra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Odkar se je kralj Ferdinand vrnil v Sofijo, se skriva v svojem dvoru, iz katerega niti enkrat še ni izšel in tudi prišel je čisto tiho, skrivaj nezapaženo. Straže v kraljevem dvoru so močno pomnožene in strogo se gleda na to, komu se dovoli pristop v dvor.

Kralj se boji, ker glasovi o protidinstičnem gibanju v vojaških krogih baže niso brez podlage.

Volilni boj se je razvil že do popolnosti vodi se pa pod geslom: za Rusijo, ali proti njej. Vladna stranka je, seveda, proti Rusiji, kakor tudi kralj Ferdinand in se poslužuje nasproti opoziciji najhujših nasilstev. Reda in miru še dolgo ne bo na Bolgarskem.

DEMOBILIZACIJA V SRBIJI.

Belgrad, 4. decembra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Demobilizacija čet, ki so sestavljale kazensko ekspedicijo proti Albanem, se ne izvrši še tako kmalu in sicer iz več vzrokov: prvič radi Albanije, odkoder je še vedno pričakovati iznenadenj, dokler se razmere ne uredijo in, drugič, radi Bolgarske, v kateri razmere tudi nikakor še niso urejene. Ko se novinci dovolj izurijo, se šele izvrši demobilizacija, pa tudi potem bo pri polkih še dosti časa nekaj rezervistov, da povečajo število vojakov pod orožjem.

SRBIJA HOČE BITI PRIPRAVLJENA.

Belgrad, 4. decembra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Da se poveča število oficirjev, potrebnih za močno povečano armado, je bilo sprejetih letos 200 gojencev v vojno akademijo in tudi študij se zniža za sedaj na dve leti, tako, da bo v par letih več sto novih oficirjev, obenem so pa bili sprejeti v aktivno službo oni rezervni oficirji, ki so se v vojni najbolj odlikovali.

V proračunu za prihodnje leto se nahaja postavka 12 milijonov dinarjev za nova vojaška skladišča in smodnišnice.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Največja prodaja za Miklavža in božič!

Konfekcija za dame in gospode, deklice in dečke po jako znižanih cenah!

Zimska obleka v najnovejši okusni izdeljavi za 20—30% ceneje kot drugje!

Pred nakupom naj si vsak ogleda Angleško skladišče oblek O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.

Mali oglasi.

Išče se stanovanje z eno ali z 2 sobama za 16. december ali za takoj. Ponudbe na »Prvo« anončno pisarnico. 1191-x

Mizarskega valenca sprejme takoj tvrdka Zorman & Skafor, mizarstvo z motornim obratom, Rimska cesta 16., Ljubljana, Prečna ulica št. 4. 1183-x

Stanovanje, 4 sobe s pritoklinami, v I. nadstr., jako prijetno, je za februar poceni oddati v prijazni Novi ulici 3. tu.

Radi pozne sezije predajam vse v moji zalogi se nahajajoče blago, kater

klobuke, čepice, potrebščine za modistinje

po znižani ceni

MINKA HORVAT, modistinja, Ljubljana, Stari trg šte. 21.

Največja slovenska hranilnica!

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, Prešernova ulica šte. 3

je imela koncem leta 1912 denarnega prometa 660 milijonov kron, 42 milijonov kron vlog in 1 milijon 330 tisoč kron rezervnega zaklada.

Sprejema vloge vsak delavnik. Sprejema tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov. — Vložen denar obrestuje po

4 1/2%

brez odbitka. — Pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu, da se tudi obrestujejo. — Hranilnica je pupilarno varna. — V njo vlagajo c. kr. sodišča in jero bi denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkven, občine pa občinski denar. — Hranilnica stoji pod javno kontrolo in nadzorstvom c. kr. deželne vlade. — Izključena je torej vsaka izguba vložnega denarja in to tudi za časa vojske, ker ima hranilnica denar razposojen na zemljišča.

Hranilnica posoja na zemljišča in poslopja proti 5 1/4% obrestim in najmanj 1/4% amortizacije. Za varčevanje ima vpeljane lične **domače hranilnike.**

Posoja tudi na menice in vrednostne papirje.

NAJPOPOLNEJŠI IZDELEK 'TE' STROKE!

Pekešnice

TOVARNA ČEVČEV v TRZICU NA GORENSKEM

PETER KOZINA & KO.

LJUBLJANA

PRODAJA NA DRUGO DEBELO. NABREGA 20. PISO STANJOVŠEGA MOSTA

Cene za gospode K 14.—, 17.—, 20.—.

Cene za dame ^{30/30} K 12.—, 15.—, 18.—,

Cene za otroke št. 22—25 26—28 29—31 32—35

K 5.— 6.— 7.— 8.—

Garantirana kakovost.

Cenejše vrste od K 1.50 naprej.

Moderci v vseh modernih oblikah, moderčki, potrebščine za moderce,

rokavice, parfumerija, nogavice,

moderne ulasnice, broške, igle za klobuke, pajčolani, torbice itd. vse v največji izbiri v modni trgovini za dame

P. Magdič, Ljubljana, nasproti glavne pošte.